

Nr 84.

Av herr **Andersson** i Löbbo **m. fl.**, om anslag till svenska vall- och mosskulturföreningen.

Svenska vall- och mosskulturföreningens styrelse har i underdånig skrivelse av den 29 augusti 1939 för budgetåret 1940—1941 anhållit om statsanslag med

dels 207,000 kronor, för upprätthållande av föreningens verksamhet i nuvarande omfattning,

dels 26,000 kronor, för upprättande av två nya konsulenttjänster i Norrland inklusive härför erforderliga rese-, traktaments- och övriga kostnader,

dels 6,000 kronor för genomförande av nödvändiga reparationer av institutionsbyggnaden.

Förstnämnda belopp, 207,000 kronor, motsvaras under nu löpande budgetår av ett statsanslag av 198,800 kronor. Av den begärda ökningen, 8,200 kronor, avsåg 1,500 kronor att täcka ökade kostnader för fastighetens renhållning och 4,700 kronor att möjliggöra utbetalning av 5 % högre dyrtidstillägg till föreningens ordinarie tjänstemän, i anslutning till under föregående år till tjänstemännen vid Sveriges Utsädesförening beviljat högre dyrtidstillägg.

Här angiven ökning av det ordinarie statsanslaget tillstyrktes av kungl. lantbruksstyrelsen intill ett belopp av 6,200 kronor, varigenom anslaget skulle komma att uppgå till 205,000 kronor. Kungl. lantbruksstyrelsen tillstyrkte bl. a. dessutom, under vissa förutsättningar, upprättandet av de två nya konsulentbefattningarna, dock med en reducering av anslaget härför till 23,000 kronor. Kungl. lantbruksstyrelsen har alltså förordat en höjning av föreningens statsanslag för möjliggörande av en intensifiering och utökning av dess upplysnings- och demonstrationsverksamhet, utöver nuvarande ram, särskilt avseende verksamheten i Norrland. Under normala förhållanden ansågs sålunda föreningens upplysningsverksamhet böra utökas.

Sedermera har den nuvarande krissituationen inträtt, med dess trängande krav på beskrningar av statsanslagen till olika ändamål. I Kungl. Maj:ts proposition till årets riksdag har Svenska vall- och mosskulturföreningens statsanslag i anslutning därtill föreslagits sänkt till 175,000 kronor.

Enligt av motionärerna vid tidigare behandling av ärenden rörande föreningens stat vunnit kännedom avser den organisation, som i enlighet med statsmakternas beslut upplagts inom föreningen, tvenne samverkande syftemål, nämligen dels forsknings- och försöksverksamhet, dels upplysnings- och demonstrationsverksamhet bland landets jordbrukare. Båda verksamhetsgrenarna kräva för ett effektivt bedrivande en tillfredsställande omkostnadsstat, vilket icke minst är fallet med upplysningsgrenen. Omkostnadsstaten har redan tidigare beskurits med 12,000 kronor. Skulle nu ytterligare ända till 25,300 kronor borttagas från omkostnadsstaten utan minskande av antalet anställda tjänstemän enligt föreningens fastställda avlöningsstat, bleve

föreningens verksamhetsmöjligheter så gott som helt kringskurna. Detta skulle i synnerhet komma att drabba upplysningsverksamheten på vallkulturens område, en verksamhet, som synes oss särskilt angeläget att under nuvarande krissituation så mycket som möjligt intensifiera.

Resekostnaderna för de tjänstemän, som nu bedriva sådan verksamhet, äro, på grund av verksamhetens art, ganska höga. Med en ersättning, för färd i bil, av mellan 20 och 25 öre pr km och ett dygnstraktamente av 16 kronor uppgå kostnaderna pr konsulent till omkring 5,750 kronor pr år räknat. Då de verkliga omkostnaderna nu hava stigit avsevärt, kunna grunderna för ersättningen näppeligen för nästa budgetår sättas lägre än de för närvarande gällande.

Tidsläget synes vidare kräva, att även sådana tjänstemän, som under normala förhållanden i huvudsak syssla med forsknings- och försöksverksamhet, nu beredas tillfälle att, i den mån viss del av sistnämnda verksamhet kan uppskjutas, så mycket som möjligt deltaga i upplysningsverksamheten. Viss del av medelstildelningen för försöksverksamheten skulle sålunda tillfälligt kunna överföras till att bestrida kostnaderna för sålunda utökad upplysningsverksamhet, inriktad på att med utnyttjande av redan vunna resultat och erfarenheter bedriva en intensiv propaganda för ett ändamålsenligt utnyttjande av föreliggande möjligheter till självförsörjning med hemmaproducerade fodermedel. Detta vore en åtgärd till krisberedskapens stärkande genom utnyttjande av med statsanslaget avlönade tjänstemän.

Föreslagen nedskärning av omkostnadsstaten icke blott omöjliggör ovan angiven tillfällig intensifiering av upplysningsverksamheten, utan framtvingar dessutom med nödvändighet en avsevärd inskränkning i den upplysningsverksamhet, som under normala förhållanden bedrives. Nedskärningen skulle sålunda innebära ett avstående från utnyttjande av föreliggande möjligheter till krisberedskapens stärkande. Då det rör sig om vårt lands på området för foderförsörjning genom rationell vallkultur mest erfarna tjänstemän och då just detta område inom lantushållningen torde erbjuda de största möjligheterna för stärkande av vår beredskap, synes det oss böra ifrågasättas, om det kan anses förenligt med statsnyttan att nu inskränka just dessa tjänstemäns verksamhetsmöjligheter. Motionärerna anse icke den besparing, som i Kungl. Maj:ts proposition föreslagits, uppväga de olägenheter, som en inskränkning i föreningens upplysningsverksamhet skulle innebära.

Med anledning av vad sålunda anförts få vi härmed hemställa,

att riksdagen ville bevilja Svenska vall- och mosskultur-föreningen det anslag för budgetåret 1940/1941, som Kungl. lantbruksstyrelsen tillstyrkt, med undantag för anslaget till föreslagna två nya konsulenter i Norrland.

Stockholm den 19 januari 1940.

Abel Andersson.

P. S. Hedlund.

Anders Paulsen.

T. G. v. Seth.

Arthur Casenberg.

Oscar Tornegård.